

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană“; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an	80 „		
Pe un pătrar de an	40 „		
Un număr	3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.		

Cuvinte despre post.

Suntem în ajunul serbătorilor sfințelor Paști. Timpul de patruzeci de zile de pregătire pentru cea mai înălțătoare serbare a lumii creștine se numește Postul mare, al Păreseimilor. Este timp de „pregătire“ tot acest interval de șase săptămâni și viața creștinească curge domol, în resemnare — fără șgomotoase plăceri și abateri dela maiestatea Postului. Și oare de ce se cuvine a se petrece patruzeci de zile în post și rugăciune, după cum, cuvântul Bisericei învață? Pentru ce la serbătoarea Invierii sfințe duce o cale mohorită, plină de resemnare și de căință sufletească? Istoria mântuirii ne este tuturor cunoscută. Știm, că înainte de a se flutura ușor, primăvărataca ramură de măslin, trebuie să purtăm sarcina lemnului crucii, prin Golgota chinurilor și suferințelor izbăvitoare!...

Poporul nostru dela sate, din sentimentul său larg și curat față cu cele sfințe, precum și din obiceiul cel înrădăcinat într'ânsul, înțelege să împliniască întocmai cuvintele Legei. El nu face nunți sau petreceri în post; mâncări de dulce nu vezi pe modesta lui masă și nici împrejurări nepotrivite cu traiul din timpul Postului, nu obvin patruzeci de zile înainte de Paști. Dumineca zápostitului s'a serbat cu fastul unei mari serbători; arare sunt comunele unde nu se petrece atunci cu muzică de lautăari! Este îndreptățit și chiar e frumos acest obicei la poporul nostru vesel din fire; ceea ce este de admirat este însă, că odată cu întrarea în post, el renunță

formal la orice act care este puțin compatibil cu viața din timpul Postului...

Pregătit trupește prin practica mâncării de post vreme de șese săptămâni, poporul se pregătește și sufletește prin Sfânta Taină a Pocăinții și prin cea a Euharistiei. În raport însă cu pregătirea sa trupească atât de scrupulos exactă, cea sufletească pregătire este prea de tot neîndestulătoare. Și tocmai aceasta ar fi rostul Postului, căci doar nemăsurat mai mare este importanța sufletului decât a trupului pentru creștinismul adevărat!

Pregătirea aceasta insuficientă din multe motive — ușor găsibile și pasibilă de remediare, ni se înfățișează, cu toate acestea într'o lumină mai bună decât a poporului dela orașe, mai bine zis a celui din categoria intelectualilor. Intr'adevăr, dacă cercetăm de aproape pe oamenii de carte — incontestabil oameni corecți și „buni creștini“ — cu toată bunăvoința posibilă, am constata un minimal procent al aceloră, cari să postiască sau să se spovediască, cuminecându-se. Nu este de mirare, că se aud murmure și chiar biciuitoare cuvinte la adresa intelectualului nostru: „Sfinții, sărbătorile credinței — Postul? De toate acestea intelectualul român nu vrea să audă“... Poate să pară prea usturătoare aceste cuvinte dacă ne gândim la binevoitori noștrii intelectuali din trecut, dacă ne gândim, că ei participau intens și activ în conducerea noastră bisericească, ba plătiau și o capitație anuală (darea intelectualilor). Cu toate acestea adevărul este, că creștinii din clasa intelectualilor se răcesc mai mult de biserică și fiindcă este vorba de post, spre aceasta

nu se pregătesc aproape de fel. Pentru dânșii — îi auzi spunând — postul este un regim special, bun pentru poporul de rând; iar la o curățire a sufletului și mai puțin se gândesc!..

Ci, socotim noi, postul este o înfrânare a corpului supus la anumite privațiuni și mai presus, este un prilej de reculegere morală, sufletească deopotrivă necesară pentru creștinii de toată starea.

Căci știut este, că prin mâncare a intrat păcatul în lume; deci, prin nemâncare cade-se a ne reabilita în fața Judecătorului celui drept. Dacă trupul a păcătuit prin neascultare, trupul omenesc trebuie să sufere urmările neascultării sale...

Și această orânduire minunată este, căci trupul, cel dovedit mai prejos decât sufletul, este într'o continuă stare de luptă, cu aceasta. Pofta întâiului om a adus pieirea lui și a mai adus *pervertirea lui sufletească*.

Prin postul nemâncării anumitor bucate sau peste tot al obținerii de mâncări abundente ne înfrânăm pornirile spre poftă și deci spre păcat; prin postul sufletului ne întrăm voința întru încunjurarea răului și ne deprindem în exercițiul faptelor bune. Prin mijloace și prin scop, o strânsă legătură se stabilește între postul trupesc și cel sufletească; acestea se ajută și se completează reciproc. Dar dacă sufletul îi este omului mai prețios decât bunurile lumii, neapărat, că toată grija lui, întru mântuirea sufletului trebuie pusă. Iată un exemplu găsit într'o predică asupra postului. Corăbierul care a încărcat corabia sa peste măsură, cu negoț, în timp de vifor, când valurile o amenință să o scufunde, au nu aleargă îndată și nu mai caută ce apucă, ci aruncă ce poate în apă, spre a-și scăpa corabia și pe oamenii ce s'ar afla într'ansa?! A pierdut corăbierul din negoț, dar a câștigat în schimb viața. Așa se întâmplă și cu trupul nostru; scade prin post puterea lui crește în schimb întru viață sufletul lui!

Iată dar, că este mai folositor să delăturăm și să respingem dela noi deșertăciunea ce se imbie în forma mâncării, a luxului și a plăcerilor, căci acestea amenință să cotropiască bietul nostru suflet, întocmai cum valurile întăritate de viscol amenință corabia.

Are deci rostul său bine definit prin abținerea dela anumite mâncăruri, abținerea dela

petreceri și dela păcatul luxului, postul. Pe lângă, că este bun remediu contra boalelor, leac viciilor de tot felul, postul este și un binefăcător al omului în senzual, că-l tace pe acesta mai cruțător, mai econom! Și iată un exemplu viu. Un cunoscut al meu, prieten de studii din Transilvania avea deosebită plăcere să discute cu mine probleme religioase. Pe semne că se mulțumise cu ceea ce îi spuneam eu, deaceia în tot timpul nostru liber discutam lucruri de ordin religios. Odată îl întreb de dreptul: „Amice cu multă plăcere constat, că te interesezi mult de chestiuni de atare natură; ce te face să-ți placă discuțiile religioase“. Atunci îmi răspunde cu o simplitate care mă miră în momentul dintâiu. „Sunt un credincios fanatic al bisericii creștine; cinstesc învățăturile ei și cât pot îi împlinesc legile căci împlinirea acestora și îndeosebi a unei legi bisericesti m'a scăpat pe mine dela moarte: postul“. Prietenul îmi povestește viața carea nu i-a fost decât o încatenare de morburii felurite cari i-au degenerat în epilepsie. După ce zadarnic recursese la toate mijloacele științei medicale, într'o bună zi s'a hotărât să postiască într'una patruzeci de zile. Și postind el așa într'a patra săptămână a început a se simți mai tare iar durerile să-i scadă. Dacă dar văzu el efectul său acesta bun, prelungi la nesfârșit termenul de post — după ce boala și tot cortegiul ei de dureri îi încetă. Când l-am cunoscut eu, era om sănătos în toată firea și pe lângă sănătatea fizică cu care se lauda pe bun drept, mai era un om sănătos și sufletește — ceea ce de altfel reeșia din rezultatul studiilor sale“.

Exemplul acesta, expus dintr'o constatare proprie este în măsură să spulbere scuzele eventuale pe care unul sau altul din intelectualii vizați le-ar învoaca în sprijinul imposibilității de a ținea întocmai prescripțiile Bisericii în ceea ce privește postul, mai de grabă s'ar primi o scuză care să zică „văd și-l aprob acest bine, totuși săvârșesc contrariul“...

Sufletul omului este oarecum mai satisfăcut, moralul este ridicat prin chiar modestul gest al împlinirii unei legi dată tot numai în vederea bunei lui stări. Un sfânt părinte zicea despre post, că este o comoară din care se scot toate virtuțile“. Mântuitorul însuși s'a pregătit patruzeci

de zile, petrecând în post și netezându-și calea către definitivă biruire a morții? Un arsenal întreg de virtuți i-a câștigat Lui postul cel din pustie!

De ce n'am încerca și noi ca timp de șase săptămâni să crucificăm poftele păcatului din noi pentru a primi reînnoirea firii noastre prin acela întru care ne-am botezat? „Căci de am murit împreună cu Christos, credem că vom și învia împreună“.*)

Corp și suflet.

Prelegere din religie de preotul Sinesiu Bistreanu.

Să vă istorisesc ceva. A fost un stăpân de de casă foarte bogat, și având el întindere de mână îndestulătoare, și-a făcut o grădină mare și frumoasă, pe care a îngrădit-o cu un zid solid și înalt; a mai sădit în grădina aceea mulți pomi roditori, erau flori mirositoare și câte mirodenii toate; și mai avea la îndemână izvoare limpezi și reci, așa că se potriveau unui raiu pământesc. Din pricina că stăpânul nu locuia în apropiere și pentru ca rodul ce producea dânsa să nu ajungă să fie jefuit, stăpânul se hotărî a-și pune păzitori peste grădină; iar ca nici păzitorii să nu-l jefuiască, se socoti mult și își puse doi paznici: un om de altfel voinic de natură, cu mâni și picioare, dar orb de tot; al doilea avea un corp slăbănog și mai era olog de ambele picioare, dar avea niște ochi ageri. Mulțumit de alegerea făcută avea toată încrederea că grădina sa rămâne neatinsă. Ei dar cei doi păzitori stând a lene prin grădină, aveau timp de chibzuit multe. Ologul cel cu ochii își desfășura gândul ce îl muncia, zicând: „De ai ști tu prietene ce mândreață de mere, pere și caise frumoase și aurii sunt prin pomii grădinei, dar de ai privi ciorchinele de struguri și te-ai înfrupta cu dulceața lor“! Orbul răspunse supărat: „Inzadar îmi ridici pofta, că ce să zic, vor fi ele bune și plăcute, dar ce folos că mie nu mi-e dat să le văd și nici puțința n'am să le folosesc“. Celalalt zice: „Ție-ți lipsește nu numai vederea, dar nici minte n'ai de a judeca, că de m'ai lua în spatele tale uriașe, eu ușor te-aș conduce și ți-ași pune la îndemână cele mai alese roduri și noi am fi satisfăcuți în poftirile noastre“.

Dar în felul acesta ajutându-se împrumutat, cei doi servitori sau paznici se înfruptau din

grădina stăpânului, până ce se va descoperi vicleșugul lor.

Iac'asa în treacăt v'aș întreba: cari din acești doi păzitori ar fi mai vinovat? Cred că unii veți susține, că amândoi în asemenea măsură sunt greșiți, alții iarăși vom zice, că cel mai vinovat este ologul, căci deși olog totuși avea ochi și minte, și e dovedit că el e adevăratul povățuitor.

Noi însă să căutăm a afla însemnătatea acestei istorisiri și apoi să hotărîm pe vinovatul.

Stăpânul mult bogat e Dumnezeu, grădina este lumea asta frumoasă și care-i înzestrată cu atâtea bunătăți; iar păzitorul lumii este omul.

Omul e însă alcătuit din materie, adică corp și din duh, adică suflet.

Fiindcă noi ținem în bună seamă materia sau corpul, că doară pentru susținerea acestuia lucrăm o viață întreagă, să vorbim ceva despre corpul omului.

O știm din cartea sfântă că corpul întâiului om l-a alcătuit Dumnezeu Făcătorul, și i-a dat o înfățișare frumoasă, dar ce să zic, eu prea adesea nu-mi dau seamă de faptele mele și dejosesc corpul meu, lăcomind la mâncări preste seamă și-l satur cu beuturi cari apoi urîtesc și diformează acest corp. Apoi plăcându-mi lenea nu-l ocup cu lucru, nu-i dau prilej a fi în aer curat și îl văresc în diferite boale prin o viață desfrânată.

Și ce e mai dureros, că din pricina patimilor mele suferă și copilașii mei, căci îi duc la sărăcie și neajunsuri.

Ca să satisfac dorințele trupești, ajung în păcatul lăcomiei. Deci nu-i deajuns că m'am dejosit în vrednicia mea, dar am devenit un mare păcătos. Și pentru cine oare? Pentru o materie trecătoare care după un interval de 60—80 de ani să descompune, devine pământ.

De aceea admir înțelepciunea aceluia împărat, carele se obișnuise, ca în călătoriile sale să-și ducă cu sine și coșciugul său; ca cele șasă scândurele să-i amintească, că corpul său e foarte nestatornic.

Și eu susțin că corpului să-i dăm atenția cuvenită, ear în așa fel ca să nu neglijăm cealaltă parte de mare însemnătate în om, adică sufletul.

Grecii din vechime, păgâni de lege, descriau durerea mamei după copilul pierdut într'o legendă frumoasă: Intr'o zi pleacă mica și frumoasa zeiță Persehone în tovărășia mai multor prietene pe ostrovul Siciliei și aci, spre bucuria ei atla pe câmpie flori de tot felul, ca: mărtișoare, ghiocci, viorele, nu mă uita albe, albastre

*) Romani VI. 8.

și roșii, mai erau clopoței, crini și trandafiri frumoși și mirositori, așa că tinăra zeiță uitând prietenele se adâncește mereu în codru și adunând flori, împletește la cununii și-și uită de lume. Dar ca fulgerul pământul se desface și Plutone, stăpânul lumii subpământene se ivește într-o căruță trasă de cai negri . . . , și pe cli-pită apucă pe neajutorata Persephone și răpind-o, o duce cu sine în împărăția sa, în adâncime. Strigătul disperat al fetei e auzit de mumă-sa Demetria, carea aleargă spre a-și elibera fata, carea pierise fără urmă, deși nouă zile și nouă nopți o căuta pretutindenea, pân'ce în fine i se spusă, că a răpiti-o stăpânul de pe alte tărâ-muri. Dânsa în disperarea sa și convinsă că nu mai este scăpare, blăstămă pământul ca să nu mai producă iarba și flori și nici pomi ro-ditori. În urma acestei osânde pe cli-pită se uscă iarba, flori, tufișe și arbori, așa că era o jale pe pământ. Ceilalți zei o implorau să-și retragă grozava osândă, ea însă își cerea fiica. În sfârșit se încheie o înțelegere între zcii cari hotăresc, ca Presephone să fie pe lângă mu-mă-sa două părți din an; iar a treia parte a anului s-o petreacă lângă zeul Plutone. Păgânii cu religia lor întemeiată pe legea firei, deduc de aci că a treia parte din an era timpul iernei, când lipsește iarba, flori; căci în restimpul acesta Demetria își jeleșta fiica.

Trebue s'o recunoaștem, că păgânii îmbră-cau într'o legendă destul de frumoasă durerea mamei.

Oare pierderea noastră să n'o deplângă nimeni? Eu știu, că treizecișitri de ani necon-tenit rătăcia cineva preste coline și văi, desculț și flămând, dogorit de soare și ajuns de furtuni și vânturi năpraznice, ziua și noaptea, și ne căuta și ne striga: „Fiul meu unde ești, căci neaflându-te mă consum de durere!“ Oare cine să fie acela, dacă nu Mântuitoriul, carele trimis de Făcătorul Dumnezeu, căuta un alt fiu al său, carele dela începutul lumii l-a dat materiei adecă corpului omenesc, e sufletul, e fătul său.

Când Făcătorul Dumnezeu plămădi din pământ pe întâiul om, se hotărî să-și zidiască o ființă, care să fie mai înrudită cu sine, de aceea îi dete o părticică din suflarea sa, îi dete suflet, dar cu condiția, că la fine să-i restituie acest suflet în starea aceea de nevinovăție și curățenie, cum odinioară i l-a dat, căci sufletul e proprietatea lui Dumnezeu. Dovada ne este sf. evanghelist Luca (15. 4) când ne vorbește despre bogatul căruia îi rodise țarina atât de cu îndestulare, că în trufia lui se lăuda că-și va zidi noi magazine, mai încăpătoare și umplându-le cu multe bunătăți, va zice sufletului său: mănă,

bea, veseleştete! Dar duhul dumnezeesc îi va răspunde: Nebune, în această noapte se va lua sufletul tău; iar acestea toate cui vor rămânea?

Sufletul e partea de căpetenie în om, e însuș omul, și e hotărît a fi stăpânitor al acestei lumi care să represinte partea divină din om în chip vrednic; deci pretinde dela om ca sufletul să rămână pururea curat, fără păcate; căci spune apriat evgh. Mateiu (16 26). „Ce ar folosi omu-lui de ar câștiga întreaga lume și își va pierde sufletul, său ce va da omul în schimb pentru sufletul său“.

Fiindcă sufletul omului e o părticică din suflarea Făcătorului Dumnezeu, s'a și îngrijit acest Tată al nostru, ca noi să avem puțința de a-l reda acestui Tată, tot în curățenia în care l-am primit odinuară.

Și, dela noi și dela vrednicia noastră atâr-nă, ca Mântuitoriul să nu strige în continu: Fiul meu unde ești! Deși e cam cu anevoie a răs-bate prin peripețiile și încercările acestei lumi, totuși avem un leac, e rugăciunea, precum și reținerea dela patimi ca: beția, desfrânarea lăco-mia ș, a cari deși mijlocit servesc pofteilor tru-pești, totuși au ca roade osândirea sufletului, că doară vom recunoaște că sufletul carele îi adevăratul om, el e și răspunzător ca uni-cul ce are minte și pricepere.

Ologul paznic din istorisirea mea e sufletul, și el face atent dă orbului povețe, adecă mate-riei sau corpului; apoi îi agită dorințele desfă-șurându-i bunătățile ce i-le îmbia pomii din grădină.

Și Mântuitoriul, carele trezecișitri de ani din viața pământeană în continu căuta sufletul, acest făt al lui Dumnezeu, ca să nu piardă, ne-a luminat pe deplin și nu este loc ca să rătăcim, numai să nu lipsească voința.

Prin sf. botez, ce l-am primit în sf. biserică s'a reînnoit dumnezeiasca suflare și am devenit membri sf. biserici și aci e apa vieții ce de-a pururea și mai aflăm sf. masă cu pânilor sfinte deci rugând sincer și primind cu toată convin-gerea și iubirea și frica de Dumnezeu sfânta împărtașenie ne întărim voința spre a ne con-serva sufletul.

Var, 18 Februarie 1927.

Comunele bisericesti se invită să achite prețul abonamentului pro 1928 pentru „Foaia Diecezană“, trimițând banii la adresa administrațiunii Librăriei și Tipografiei Decezane.

ȘTIRI

Locale. Duminecă în 18 Martie, Dumineca Crucii la sfânta liturgie oficiată de par. proto-presbiter A. Ghidiu și diaconul Roșca, a cântat cu mult succes „Corul catedral” condus de cand. de preoție Mihai Retezan.

În după-miaza zilei de Duminecă „societatea ortodoxă națională a femeilor” a ținut obișnuita șezătoare religioasă. A vorbit părintele diacon episcopesc Teodor Roșca, desvelind tot mai mult darul său cuvântător. Conferința sa despre „Cruce” a fost potrivit aleasă în Dumineca Sfintei Crucii, edificând mult pe cei de față asupra originii, evoluției și însemnătății creștine a sfintei Cruci.

Este laudabil zelul acestei societăți — în urmarea căruia femeile participă în număr așa de considerabil la ședințele lor — dar în același timp e regretabilă indiferența bărbaților, cari preferă să doarmă ori să-și petreacă altfel acele câteva momente, decât să-și caute și de grija sufletelor lor.

Un monument al Mântuitorului. Iisus Christos este pe cale a fi ridicat de națiunea braziliană. Monumentul ce se intenționează a se zidi pe vârful muntelui Corcovada va fi după spusele lor o statuă enormă. Inscripția ce se va pune pe monument, ar fi aceasta: „Trăiască și înflorască Brazilia prin dragostea către Tine”.

Parlamentul german a oprit categoric participarea la petreceri în postul sf. Paști, și mult ne-am bucura dacă și la noi s'ar lua asemenea dispozițiuni binevenite.

S'ar teme poate mai mult cărciumarii noștri — chiar și cei creștini — să aranjeze „baluri” în Dumineca III-a din post, frustrând vigilența autorităților și sfidând sentimentele de pietate și evlavie ale adevăraților creștini!

Detragerea carnetelor de călătorie. Persoana, care pierde calitatea ce i-a dat drept la călătorie pe liniile C. F. R. cu reducere, la plecarea sa din funcțiune este obligată să restituie autorității la care a funcționat carnetul de călătorie, care apoi se va înainta spre anulare. În caz de deces carnetul se va restitui de către familie.

Marele nostru savant, d. Nicolae Iorga a cutreerat din nou țările surori din apus, ținând conferințe istorice în Franța, Spania și Portugalia. Învățatul profesor, a ținut în Franța conferințe atât de interesante despre istoria poporului francez, încât se spune, că cei mai iluștrii istorici ai Franței, au fost văzuți luând unele notițe din conferința savantului român. În Spania dl profesor N. Iorga a primit, dela însuș regele Alfons XIII „marea cruce a ordinului civil”.

Schimbare în condițiunile de impunere. Cu începere dela 1 Ianuarie 1928, de când începe noul period de recensământ, ori de câte ori în cursul periodului va interveni vre-o schimbare în condițiunile de impunere ale proprietății clădite, impunerea va putea fi modificată. Schimbarea condițiunilor acestora poate rezulta fie prin încheierea unui imobil care până atunci fusese locuit de proprietar, fie prin ocuparea de către proprietar a unui imobil care până atunci fusese închiriat, fie prin rămânerea imobilului neînchiriat, fie prin majorarea sau diminuarea venitului deja impus cu cel puțin o pătrime. Pentru a se face modificarea impunerii, contribuabilul este dator să facă declarație în termen de o lună dela schimbarea condiției de impunere. Declarația se dă la percepția de care aparține imobilul și va fi însoțită de orice acte de cari contribuabilul înțelege a se servi.

Judecat pentru vătămarea unui mort. Tribunalul din Focșani a judecat la 20 zile temniță și 1000 Lei amendă de bani, pe săteanul Nicolae Georgescu din comuna Fărăoani pentru că scrisese pe crucea unui jandarm mort cuvintele: „dracul să aibe parte de el. Meritul bunătăților lui.

Iată ce-i în stare să facă răutatea și ura. Ea nu cruță nici pe cei morți.

A născut un prunc cu un ochiu și un corn. Din Suceava (Bucovina) primim următoarea înștiințare: În comuna Bosanci (jud. Suceava) o femeie tânără în etate de 21 ani în a 7 și 1/2 lună a sarcinei a dat naștere unui copil de sex feminin care are numai un ochiu în frunte cu două pupile, fără nas și capul îndărăt neîmpreunat și fără creier. Cel mai interesant lucru este că deasupra ochiului are un mic corn. Copilul minune a fost imediat ridicat de către dl medic primar al jud. Suceava și înaintat muzeului Maternității din Cernăuți. Catargiu Gh., ag. sanitar Suceava.

Un premiu potrivit. Societatea ortodoxă națională a femeilor din București, a pus un premiu de 8000 Lei ce se va da pentru cea mai frumoasă poezie ce se va scrie despre mamă.

BIBLIOGRAFIE

O carte venită la timp. In editura Librăriei Diecezane din Arad a apărut: „Treisutecincizeci de Pilde pentru predici și alte cuvântări“ scrisă de P. Sf. Episcop al Aradului și părintele Protosinghel Dr. Justin Suci.

Această lucrare este aproape cu totul nouă în acelaș gen, deoarece încercările de până acum nu au aspectul unei opere sistematice, cum e cea de față. Pe aproape 400 pagini cuprinde 350 pilde, luate din istoria universală, din istoria Românilor, din Sf. Scriptură, din din scrierile sfinților Părinți și din viețile și experiența altor bărbați celebri, precum și din viața de toate zilele. Pildele sunt grupate după conținutul lor, în mod alfabetic și cele mai multe au și câte un citat din Sf. Scriptură și câte o aplicație nimerită. Celce le utilizează, găsește imediat și fără multă osteneală pilda, care-i este necesară.

Nu numai preoții, ci chiar catihetii, învățătorii și alți intelectuali găsesc aici materialul bogat pentru cuvântări, diferite esortări și lecțiuni catihetice iar familiile creștine o lectură distractivă, edificatoare și folositoare.

Recomandăm deci cu insistență această carte, care vădește inspirația înaltă și curată a autorilor de a contribui cât mai efectiv la strălucirea cuvântului divin în inimile setoase ale zilelor noastre.

Cartea costă 100 Lei plus 12 Lei pentru francatura recomandată și se poate procura dela Librăria Diecezană din Arad, dela Librăria Pavel Suru din București și alte Librării din țară.

Arhim. P. Morușca, stareț sf. Mănăstiri Bodrog
Ce trebuie să știe mirii — Bibliotecă „Gânduri creștinești“ Nr. 3. Arad 1927 pag. 96 prețul Lei 10.

Problema catehizării tineretului e una dintre cele mai însemnate îndatoriri pastorale. In deosebi catehizarea tinerilor, cari se pregătesc să încheie o căsnicie, este una dintre cerințele cele mai arzătoare, în vremurile noastre. Ușurătatea cu care se încheie azi căsătoriile și lipsa de pregătire sufletească, cu care se apropie mirii de sfânta Taină a cununiei, sunt pricinile atâtor căsnicii nefericite cari sfârșesc cu divorț de cele mai multe ori.

Cărticica eceasta, scrisă pe teme de experiență și cu căldură și însuflețire pastorală, este menită să ușureze îndatoririle preoțimii în privința catehizării mirilor. Prețul modest face să poată fi pusă în mâna fiecărei perechi de tineri, când vin la logodnă (bună învoire), îndatorându-i să o citească cu luare aminte până în preajma cununiei. Pe temeiul celor cuprinse aici preotul va putea ținea, și mirii vor putea presta cu ușurință „examenul“ la care este îndatorat păstorul ca și fii săi duhovnicești, mai înainte de a primi sf. Taină.

Cărticica cuprinde și rugăciunile cele mai obicnuite tocmai ca mirii să le aibă la îndemână, să le învețe pentru viață.

Iar, la sfârșit, se dă, pe scurt, învățătura de credință și de morală, cu orientări asupra mărturisirii și sf. cuminecări, înșirându-se păcatele ca și virtuțile. Avându-le grupate înaintea ochilor, tinerii își vor putea examina mai bine conștiința, pentru a face o bună mărturisire, și a se cumineca cu vrednicie, înainte de cununie.

Recomandarea cea mai bună o va face cuprinsul broșurei: O deslușire, Alegerea mirelui, Miri nevrăstnici, Instrucția mirilor, Rugăciunile, Învățătura religioasă, Examenul mirilor, Curătenia vieții. Timpul logodnei, Căsătoria, Temelia căsniciei adevărate, Contractul civil, În fața altarului, Cununia, Ospățul, Căminul familial, Nașterea de prunci, Familia creștină, Cununa vieții familiare, Botezul copilului, Creșterea copiilor, Învățătura cum să stăm în biserică, Sf-ta liturghie... etc.

P. C. Preoți să și-o comande în numărul de exemplare câte cred că le trebuie peste an pentru miri dela autor p. Zădărlac jud. Timiș sau dela „Librăria Diecezană“ — Arad.

„Conștiința creștină și războiul“ traducere din franceză de preotul Corneliu M. Grumăzescu, profesor seminarial în Galați. Costul unei broșuri Lei 10.

Publicațiune.

In ziua de 2 a lunei Aprilie 1928 la ora 9 se va ține licitație publică orală în cancelaria ocolului silvic Făget pentru vnzarea a 166.32 m³ trunchiuri de gorun și gârniță fasonate în campania 1927/8, care se află în depozitul de lângă gara Făget, unde se pot vedea.

Prețul de strigare este cel al tarifului și se poate vedea din actul de estimație la cancelaria Ocolului silvic Pădurani, în Făget, unde se pot obține și orice detalii asupra materialului, precum și asupra condițiilor generale și speciale de vnzare.

Participanții la licitațiune vor depune în numerar o garanță de zece (10)% a prețului de strigare.

Publicațiune de licitație.

Consiliul parohial ort. rom. din Ciuchici, plasa Racajdia, prin aceasta escrie licitație cu oferte pentru darea în întreprindere a următoarelor lucrări dela Biserica ort. rom. din loc.

1. Repararea exteriorului bisericii.

2. Repararea interiorului bisericii (spălarea și repararea picturii, vopsirea scaunelor etc.)

Licitația se va ținea separat pentru lucrările din punctul 1. și separat pentru lucrările de sub punctul 2., la 8 Aprilie a. e. la oara 2 p. m. în sala școalei primare din loc.

Ofertele sunt a se înainta până în ziua licitațiunii,

oarele 12 a. m. Cele intrate mai târziu nu se vor lua în considerare.

La oferte reflectanții vor alătura vadiu de 10%, în bani gata, ori în hârtii de valoare acceptabile, din suma devizului prezentat.

Consiliul parohial își rezervă dreptul, fără considerare la rezultatul licitației — a preda lucrările acelor reflectanți în cari va avea mai multă încredere.

Contractul devine obligator pentru întreprinzătorii îndată după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea lui de către Ven. Consiliu eparhial din Caransebeș.

Condițiunile speciale și devizul speselor se pot vedea în fiecare zi la Oficiul parohial ort. rom. din Ciuchici.

Reflectanții nu-și pot forma spese de drum și viatec pentru că comuna bisericească nu le va rebonifica.

Ciuchici, din ședința consiliului parohial ținută la 11 Martie 1928.

Traian Simu.
paroh. preș.

Sofrone Potoceanu
paroh.

AVIZ!

Aduc la cunoștința On. clientele din Caransebeș și jur, că am primit pentru Sesonul de primăvară și vară o nouă colecție de mustre de stofe engleze precum și alte stofe străine și indigene.

Confecționez după moda cea mai nouă, haine de bărbați, pardesiuri și uniforme din stofă și căptușeală pe care le am în depozit cu prețul minimal de 2800 Lei.

Stau cu plăcere la dispoziție Onor. clientele și rog a mă încredința cu comenzile D-Voastră.

Cu toată stima
Iosif Metzger, croitor
Caransebeș,
Str. Paul Chinezu Nr. 3.

2—3

Croitorie Specială

pentru

DOMNI ȘI DOAMNE

Numai o clipă și veți fi convinși, că hainele vă costează mult mai ieftin ca în trecut. Fiind stofa scumpă, priviți calculația și măsurile de lipsă și îndală veți afla câtă stofă vă lipsește pentru costumul D-Voastră.

Grosimea peptului	84 86	88 90	92 94	96 98	100 102
Lungimea pantalonilor	92 94	96 98	100 102	104 106	108 110
câți centi metri	210 220	220 230	230 240	240 250	260 270

Dacă e grosimea
peptului dela 102—112 centi 310
metri 332

110—120 „ 310
330

Cele mai mari
persoane 130—140 „ 350

Având praxă din Berlin, Paris, London, New-Jork etc. cu garanție primesc spre lucrare orice haine: engleze, franceze, după modelele cele mai noul, precum și specialități militare și preoțești. Prețurile de lucru se fac dela 800 până la 1500 Lei, după mărime și calitatea stofei. Str. Grădinei Nr. 3. vis-a-vis de Biserica catolică.

VASILE BOROS

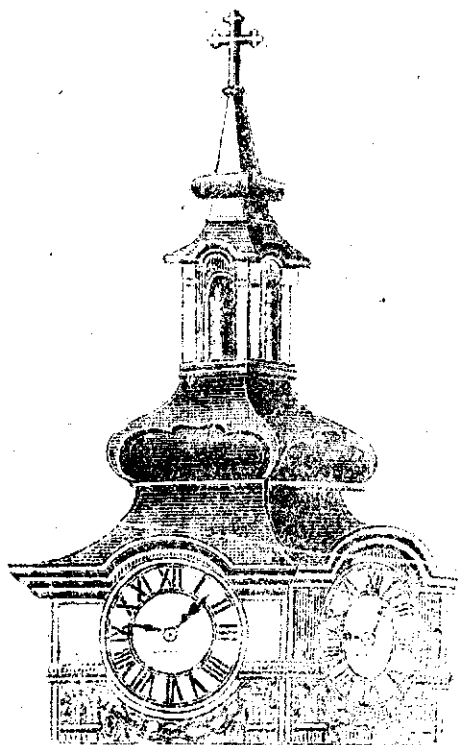
2—4

Faguri artificiali

din ceară curată se află permanent în depozit și se pot comanda la

Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș

► Comenzile se execută urgent. ◀

CEASORNICAR ȘI MECANIC

FRIDERIC GROCHOWINA

CARANSEBEȘ, Str. EPISCOP POPASU
(INSTITUTUL TEOLOGIC)

Furnizează, montează și preia
reparaturile ceasurilor dela biserici

Mare depozit în
Oroloage de tot felul, marfă de
aur și argint, optică și chihlibar.
— Magazie de instalarea telegrafelor și
telefoanelor de casă. — Depozit de
MAȘINI de CUSUT, BICICLETE și
GRAMOFOANE, precum și accesoriile
acestora. — Reparațiuni de tot felul se
efectuează în mod prompt și solid.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucată.